

Tytuł: Dwa serca, dwa smutki

Rośniesz jak młody buk na moich ramionach
Jak drzewo, którego nikt, nikt nie pokona
Dałam ci wolę istnienia
Dałam ci siłę tworzenia
Nowy nieznany szlak nad twoją głową
Może jest tylko snem, a może koroną
Zostań więc Bogiem i drzewem
Między mną, ziemią, a niebem

Ref.:

Więc teraz serca mam dwa, smutki dwa
I miłość po kres, i radość do łez
Wieczory długie i złe
Krótkie dni, więc całuj mnie częściej,
Bo nie wiem jak będzie, o nie

Ojciec Twój pędzi-wiatr, uwieść mnie zdołał
Tulił jak cenny skarb w swoich ramionach
Dałam mu wolę istnienia
Dałam mu siłę tworzenia

Ref. (3x)